Súd:	Okresný súd Senica
Spisová značka:	11C/182/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2616206464
Dátum vydania rozhodnutia:	25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Renáta Audová
ECLI:	ECLI:SK:OSSE:2017:2616206464.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Senici samosudkyňou JUDr. Renátou Audovou v spore žalobcov: 1) B. C., G.. XX.XX.XXXX, K. B.. M. XXXX/XX, XXX XX A., Š. U. A., X) M. C., G.. XX.XX.XXXX, K. B.. M. XXXX/XX, XXX XX A., Š. U. A., X) T.. B. C., G.. XX.XX.XXXX, K. B.. M. XXXX/XX, XXX XX A., Š. U. A., X) M. C., G.. XX.XX.XXXX, K. C. XXX/XX, XXX XX A., štátny občan SR, všetci právne zast. Mgr. Milan Trylč, PhD., advokát, so sídlom J. Kráľa 738/12, 905 01 Senica, proti žalovaným: 1) P. J., G.. XX.XX.XXXX, K. I. XXX/X, XXX XX A., štátny občan SR, právne zast. JUDr. Juraj Gavalec, advokát, T. Tekela 23, 917 01 Trnava, 2) KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zast. JUDr. Baltazár Mucska, advokát, Vajnorská 55, 831 04 Bratislava, o ochranu osobnosti a o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Žalovaní v prvom a druhom rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy a to žalobcovi v 1. rade v sume 10.000 EUR , žalobkyni v 2. rade v sume 10.000 EUR , žalobcovi v 3. rade v sume 10.000 EUR a žalobkyni v 4. rade vo výške 5.000 EUR a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobcovia sa svojou žalobou podanou na súde dňa 6.9.2016 domáhali toho , aby uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom náhradu nemajetkovej ujmy a to žalobcovi v 1.rade vo výške 20.000,- €, žalobkyni v 2. rade vo výške 20.000,- €, žalobcovi v 3.rade vo výške 20.000,- € a žalobkyni v 4.rade vo výške 10.000,- €. Žalobu odôvodnili tým, že dňa rozsudkom OS Senica č.k. 1T /50/2015 zo dňa 6.7.2015 bol žalovaný v 1. rade uznaný vinným pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods.4 Trestného zákona , ktorého skutku sa dopustil tak, že dňa 6.9.2014 o 5.22 hod. v Senici na ulici Kaplinské pole na miestnej komunikácii viedol osobné motorové vozidlo zn. Y. Y. , N..Č.. A.-XXX R., pod vplyvom alkoholu (0,98 mg/l alkoholu v dychu) pričom neprispôsobil rýchlosť jazdy poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky svojim schopnostiam, pričom pri predchádzaní nákladného vozidla dostal šmyk, prešiel na ľavý okraj cesty, kde ľavým predným kolesom narazil do obrubníka a následne prednou časťou vozidla narazil do zadnej časti od parkovaného návesu . Týmto konaním jeho spolujazdec T.. M. M. sediaci vedľa neho utrpel zranenia, ktoré si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosť v trvaní 30, dní a spolujazdec M. C. (ďalej len M. K.) , sediaci vo vozidle za spolujazdcom ,utrpel zranenia,v dôsledku ktorých zomrel. Žalobcovia v 1. a 2. rade boli s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie. V inkriminovanom čase si M. K sadol do auta zn. Ford Fiesta spoločne s Ing. M. M.. Tento automobil bol trojdverový, čiže boli na ňom dvere vedúce k predným sedadlám a dvere od kufra. Na zadné sedadlá sa nastupovalo cez predné dvere. M. K. si

sadol na zadné sedadlo a pripútal sa bezpečnostným pásom, ktoré skutočnosti vyplývajú zo Znaleckého posudku znalcov MUDr. Romana Kuruca a MUDr. Ľubomíra Mikuláša č. 75/2014 a 35/2014.Mal na sebe zranenia svedčiace o tom, že v čase nehody bo pripútaný bezpečnostným pásom. Za volant si vtedy sadol Ing. M., ktorý pred jazdou nepožil žiaden alkohol . V priebehu cesty sa však po krátkej hádke na mieste vodiča vymenili a za volant si sadol žalovaný v 1. Rade .M. K., ktorý sedel v zadu nemal možnosť z auta vystúpiť nakoľko by tak musel urobiť cez predné dvere. Následne žalovaný v1. Rade s týmto autom havaroval. Nebohý M. K. bol synom žalobcov v 1 a 2 rade, bratom žalobcu v 3. Rade a vnukom žalobkyne v 4. rade. V čase nehody mal 27 rokov Žalobcovia v 1-3. rade žili s M. K. v spoločnej domácnosti , žalobca v 3. rade obývali spoločnú detskú izbu. M.K. bol dobrým človekom, mal veľa záľub a spoločenských aktivít, veľa priateľov. Bol nekonfliktný a vyrovnaný, mal pevný životný cieľ. Venoval sa historickému šermu, lukostreľbe, bojovému umeniu s názvom „ krav maga“ S priateľmi hrával pravidelne stolovú hru, pričom jeho priatelia po jeho smrti v tomto pokračujú a nazývajú sa „Games Club M. C.“. Bavilo ho prírodné liečiteľstvo, príroda ako taká , mal rád zvieratá, zaujímali ho staré kultúry , história Slovanov. Historickému šermu sa venoval od osemnástich rokov , najskôr v senickej skupine „Ctibor“ a potom v Novom meste nad Váhom v skupine „Bludni rytieri“. Ako šermiar sa zúčastnil rôznych vystúpení , festivalov , natáčania filmov a divadelných hier. S lukostreľbou začal asi keď mal. 19. rokov, sám si vyrobil luk. Tejto záľube sa tiež venoval spoločne s priateľmi , pomáhal im organizovať tábory pre deti. Venoval sa bojovému umeniu „ krav mage“, trénoval, zúčastňoval sa festivalov a podobne. Rodina ho v jeho záľubách podporovala a bola pyšná na jeho aktivity a úspechy. Tento pracoval v spoločnosti U. A..A..P..U.. V. , najskôr vo výrobe , potom ako skladník. V práci mal dobré vzťahy s kolegami i nadriadenými. Mal sen, že v budúcnosti zostane bývať blízko svojej rodiny , blízko Senice vo vlastnom dome, ktorý si vlastnoručne postaví z ekologických materiálov. M. C.ovár nežil konzumným spôsobom života , materiálne veci nemali pre neho toľký význam ako rodina a priatelia. So svojou rodinou , žalobcami bol v dennodennom kontakte. Aj keď často cestoval kvôli svojim záľubám, vždy denne domov volal alebo písal SMS správy. Starú mamu žalobkyňu v 4. rade často navštevoval a pomáhal jej. Bezprostredne po nehode prišli do bytu žalobcov v 1. až 3. rade policajti a oznámili im , že M. K. mal smrteľnú nehodu. Spočiatku im žalobcovia neverili s tým, že žalobca v 1.rade odišiel s policajtmi a po nejakom čase za ním prišla aj žalobkyňa v 2. rade. Žalobca v 1. rade bol smrťou syna veľmi zasiahnutý , na mieste nehody sedel vedľa neho a sále mu opakoval aby vstal , že idú domov. Žalobkyňa v 2. rade má zdravotnícke vzdelanie a hneď ako syna uvidela , si uvedomovala , že mu niet pomoci. Táto hneď v ten deň 6.9.2014 musela vyhľadal pre seba lekársku pomoc. Prvé dni po nehode boli pre všetkých žalobcov veľmi zlé, celá rodina bola palarizovaná. Žalobcovia v 1. a 2. rade vyhľadali psychologickú aj psychiatrickú pomoc, navštevovali psychiatričku MUDr. Kajabovú v Senici. V konečnom dôsledku žalobkyni v 2.rade najviac pomohli spoločné rozhovory s priateľmi jej syna M.K., ich spoločné príhody a ich pohľad na neho. Žalobca v 1. rade bol po nehode práceneschopný po dobu troch mesiacov, žalobkyňa v 2. rade bola PN ešte pred nehodou v dôsledku zlomenej ruky. Rodina bola v prvých mesiacoch neustále spolu, žalobkyňa v 2.rade dlhý čas nemohla byť doma vôbec sama. Po smrti M.K. nastala v živote ich rodiny radikálna zmena, neustále trpia stratou syna brata , vnuka. Denne na neho spomínajú, žiaľ nad jeho smrťou pretrváva. Vyhýbajú sa spoločnosti, uprednostňujú trávenie času doma s rodinou., Uvedomujú si, akú cenu má spoločne strávený čas, potrebujú byť čo najviac spolu. Žalobca v 3. rade si kúpil vlastný byt v Senici , ešte pred nehodou, no až do 04/2016 zostal bývať doma s rodičmi, nakoľko cítil potrebu byť s nimi.. Obzvlášť ťažké obdobia sú sviatky (Vianoce) a rodinné výročia, Marek im chýba. Zomrel náhle a vo veľmi mladom veku. S jeho smrťou sa nevedia zmieriť. Mrzí ich , že si nemohol splniť svoje sny, ktorých mal veľa. Nevedia v sebe nájsť motiváciu vrátiť sa do života. Pre žalobcov v 1. a 2. rade boli ich synovia najdôležitejšími a najbližšími ľuďmi v živote . Priali si pre nich dobrú budúcnosť, predpokladali , že si založia rodiny , budú sa spoločne tešiť z ich úspechov, neskôr z vnúčat. Smrť M.K. na tomto mnohé zmenila. Žalobca v 2. rade pracuje ako vodič kamiónovej dopravy. V práci je svedkom dopravných nehôd, tieto mu neustále pripomínajú tú, pri ktorej zomrel jeho syn. Žalobkyňa v 2. rade do práce dochádza autom- pracuje v Skalici. Spočiatku mala strach z auta , zo šoférovania, tento musela prekonať. Doteraz cíti úzkosť, keď vidí ako iný vodič riskuje pri obiehaní. Nejaký čas kvôli tomuto pracovala v Senici, aby nemusela dochádzať do práce , no vrátila sa na pracovné miesto , ktoré jej lepšie vyhovovalo. Na mieste nehody je postavený pomník, rodina toto miesto často navštevuje. V septembri 2015bol dokončený pomník pre Mareka na cintoríne v Senici, ktorý tiež navštevujú pravidelne. Pietne miesto majú aj v domácnosti. Osobné veci Mareka majú stále doma, uložené tak , ako ich mal uložené on. Žalovaný v 1. rade sa im za svoj čin nikdy neospravedlnil. Pri dopravnej nehode bol pod vplyvom alkoholu . Ak by nechal šoférovať Ing. M. alebo bol triezvy , vôbec by k nehode nedošlo. V žalobe poukázali na čl. 19 ods.2 Ústavy SR , na čl. 1 ods.1 Dohovoru o ľudských právach z 4.1.1.950 a napokon na § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide o pasívnu legitimáciu žalovaného v 2. rade , jedná sa o poisťovňu v ktorej bolo poistené motorové vozidlo Ford Fiesta v čase nehody. V tejto súvislosti žalobcovia poukázali na ustanovenie § 4 ods.1, 2 a § 15 ods.1 zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, podľa ktorého je poškodený oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi . Tiež odkázali na judikatúru SD a to Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora z 24.10.2013, C. I.Á. O. P. O. Q. K. I.), vec C -22/12, pričom judikatúra SD nezaväzuje len sporové strany ale je záväzná pre všetkých , je prameňom komunitného práva. Napriek tomu, že poisťovne sa snažia vykladať tento Rozsudok SD C - 22/12 tak, že povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu nepokrýva nemajetkovú ujmu v zmysle § 11 a nasl. OZ , je potrebné uviesť, že eurokomformný výklad pojmu škoda naopak zahŕňa v sebe aj nemajetkovú ujmu bez ohľadu na skutočnosť ,že v našom OZ sú tieto dva pojmy rozlíšené a upravené v rôznych častiach OZ. V tejto súvislosti poukázali ešte na Rozsudok SD z 6.5.2010 vo veci C -63/09 Axel Walz proti Clickar SA a najmä Smernicu Rady 72/166/EHS z 24.4.1972 ,Druhú Smernicu Rady 84/5/EHS z 30.12.1983, Tretiu Smernicu Rady 90/232/EHS z 14.5.1990, Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES z 16.9.2009, pričom z týchto všetkých je zrejmé, že nemajetková ujma patrí škody, ktoré sa musia hradiť z titulu zodpovednosti poisteného, ktorý má uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobcovia svoj nárok na zaplatenie nemajetkovej škody v peniazoch odôvodňujú usmrtením ich najbližšieho príbuzného, za ktoré usmrtenie nesie právnu zodpovednosť podľa § 420 OZ žalovaný v 1. Rade. Priznanie uplatneného nároku požadujú žalobcovia z titulu neoprávneného zásahu žalovaného v 1. Rade do práva na ochranu osobnosti žalobcov (práva na súkromie - práva na súkromný život) ,ktorého sa žalobcovia domáhajú vo vlastnom mene a na vlastný účet. Žalobou si uplatňujú právo na náhradu tejto nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods.2 OZ, nakoľko žalovaný v 1. rade svojim konaním zasiahol trvalo do osobnostných práv žalobcov. Žalobcovia nenávratne prišli o jednu z najbližších osôb, o syna, brata a vnuka a nemôžu rozvíjať svoje vzájomné vzťahy s ním. V súvislosti s obsahom práva na súkromný život, poukázali žalobcovia na to, že súčasťou súkromného života je bezpochyby život rodinný, zahŕňajúci nie len sociálne , morálne a kultúrne vzťahy s najbližšími príbuznými bez ohľadu na to či spolu trvale žijú alebo nie , ide napr. vzťahy medzi vnukmi a prarodičmi alebo medzi dospelými deťmi , žijúcimi vo vlastných rodinách a ich rodičmi (Rozsudok ES pre ľudské práva vo veci Niemitz verzus Nemecko zo dňa 1992, Rozsudok ES pre ľudské práva vo veci Marckx verzus Belgicko z roku 1979).Právo na rodinný život v sebe obsahuje aj právo na realizáciu a rozvíjanie citových väzieb členov rodiny, medzi ktorými bol hlboký citový vzťah. Následky straty M.K. budú žalobcovia pociťovať po celý život , predovšetkým v citovej oblasti. Mali medzi sebou výborné vzťahy, existovali medzi nimi silné citové väzby , navzájom si pomáhali. Žalobcovia sa dodnes s jeho smrťou nezmierili, chýba im a navždy im chýbať bude, tento bol neoddeliteľnou súčasťou ich života. Konaním žalovaného v 1. rade došlo k neodčiniteľnej ujme a k deštrukcii rodiny a vôbec k strate interpersonálnych vzťahov žalobcov s ním. Úmrtím M.K. bolo jednoznačne fatálnym spôsobom zasiahnuté do práva žalobcov na súkromie a na rodinný život. Žalovaný v 1.rade neprejavil, skutočnú ľútosť nad svojim činom , neospravedlnil sa rodine, neposkytol in ani minimálnu finančnú čiastku na zmiernenie následkov svojho konania. Žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia podľa § 13 ods.1 OZ nemôže byť v danom prípade dostačujúca. V konaniach o zaplatenie nemajetkovej ujmy v peniazoch určuje jej výšku v zmysle § 13 ods.3 OZ súd. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy v sume 20 000 € pre každého člena najbližšej rodiny M. C., t.j. pre jeho rodičov a brata , ktorí s ním žili v spoločnej domácnosti a v sume 10 000 € pre starú mamu zomrelého, vychádzali žalobcovia z aktuálnych dostupných súdnych rozhodnutí a judikatúry v ktorých súdy SR v prípadoch založených na rovnakom skutkovom základe priznali žalobcom podobné sumy.

2. Žalovaný v 2. rade sa k žalobe vyjadril písomne , podaním doručeným súdu dňa 13.10.2016 (zo dňa 12.10.2016)s tým, že namietol pasívnu legitimáciu žalovaného v 2. Rade v spore. V tejto súvislosti tiež poukázal na rozhodnutie 1. Smernice Rady 72/166/EHS z 24.4.1972 , pričom slovenská právna úprava nezahŕňa právo na ochranu osobnosti a z nej vyplývajúci nárok na náhradu nemajetkovej ujmy pri porušení tohto práva pod náhradu škody , ktorú je možné uplatniť z povinného zmluvného poistenia. V zmysle § 4 ods.2 písm. a/ Zák. č. 381/2001 Z.z. (ďalej len PZP) má poistený z poistenia zodpovednosti právo ,aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví s nákladov pri usmrtení. V prípade usmrtenia poškodeného, majú rodinní príslušníci poškodeného nárok na náhradu nákladov na výživu a nákladov spojených s pohrebom, vychádzajúc z OZ. Náhrada nemajetkovej ujmy nespadá pod rozsah tohto poistenia. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR 4 Cdo /168/2009 zo dňa 20.4.2011 , v ktorom tento súd okrem iného vyslovil: „ povinnosť poskytnúť zadosťučinenie podľa § 13 OZ je teda subjektívne spätá s tým, kto sa zásahu do

týchto práv dopustil“ a Rozsudok NS SR 3 Cdo/301/2012 zo dňa 31.3.2016 , v ktorom okrem iného tento súd vyslovil: „keďže slovenské právo neupravuje takúto náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej obetiam usmrtením pri dopravných nehodách v rámci úpravy zodpovednosti poisteného za škodu , nie je potrebné aby tento nárok bol v zmysle rozsudku zahrnutý v poistnom krytí z povinného zmluvného poistenia.“ Najvyšší súd SR , ako najvyššia súdna autorita v podmienkach SR teda opakovane vyslovil názor, že nemajetková ujma ako taká nie je krytá ustanovením § 4 ods.2 zákona o PZP, preto nepovažuje žalovaný v 2. Rade za relevantnú argumentáciu žalobcov , kde poukazujú na rozhodovaciu prax súdov nižšej inštancie. V tejto súvislosti poukázal aj na stanovisko MF SR zo dňa 31.5.2016, ako oficiálne stanovisko SR k problematike krytia nemajetkovej ujmy zákonom o PZP , z ktorého obsahu vyplýva ten istý záver, okrem iného : , „ že slovenská právna úprava dôsledne rozlišuje medzi právom na ochranu osobnosti a právom na náhradu škody, ide teda o dve samostatné práva s rôznym režimom ochrany a preto možno podľa platnej slovenskej právnej úpravy náhradu nemajetkovej ujmy uplatňovať len mimo rámca inštitútu zodpovednosti za škodu. Tento princíp nespochybnilo ani rozhodnutie ESD vo veci Haasová. Dotknutá smernica nikdy nemala a ani nemohla mať ambíciu riešiť , čo je obsahom náhrady škody (vecnej či na zdraví) v jednotlivých členských krajinách, keďže toto spadá do výhradnej kompetencie členských krajín. Napokon existujú rozhodnutia NSSR , ktoré jasne deklarujú, že finančné plnenia, ktoré vyplývajú z nárokov na ochranu osobnosti , nie sú kryté zákonom a tieto rozhodnutia najvyššieho súdu by mali byť záväzné pri rozhodovaní súdov nižšej inštancie.“ Podľa názoru žalovaného v 2. Rade , nie je možné subsumovať nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniknutý z dôvodu neoprávneného zásahu do tzv. osobnostných práv pod pojem „ škoda na zdraví“, uvedený v § 4 ods.2 zákona o PZP. Uvedené subsumovanie sa nedá zdôvodniť ani eurokomformným výkladom predmetného ustanovenia, nakoľko tzv. „Motorové smernice“ sa zaoberajú poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a nie poistením nárokov vzniknutých z iného titulu , než je zodpovednosť za škodu. Ak teda smernice stanovujú , že treba odškodniť „ujmy na zdraví“ je potrebné tento výraz vnímať v celkovom kontexte týchto smerníc tak, že tento pojem predstavuje nároky proti poškodení zdravia v rámci vzniku zodpovednosti za škodu a nie nároky priznávané z iného titulu než je vznik zodpovednosti za škodu. . Podľa SR sa škoda na zdraví alebo usmrtení odškodňuje podľa § 444 až 449 OZ, pričom iné nároky už nie sú nárokmi z titulu náhrady škody na zdraví resp. pri usmrtení (teda ani náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 11 a nasl. OZ nie je nárokom z titulu škody na zdraví). V uvedenom kontexte je treba vnímať aj rozhodnutie ESD C - 22/12, ktorý rozhodol, že:“ povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej.“Na základe uvedených skutočností navrhol žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietnuť.

3. Žalovaný v 1. rade sa k žaloba vyjadril písomne , podaním doručeným súdu dňa 21.10.2016 (zo dňa 21.10.2016)s tým, že žalovaný v 1. rade vyjadruje naozajstnú ľútosť nad smrťou M.K. a uvedomuje si nezvratnosť tohto stavu i to že jeho smrť má na žalobcov veľký dopad. V zásade však nesúhlasí s výškou nemajetkovej ujmy , ktorú žalobcovia žiadajú , nakoľko táto je neprimeraná vo vzťahu k rozhodovacej praxi súdov (spolu vo výške 70.000 €). Taktiež je potrebné ,aby žalobcovia preukázali dopad straty blízkej osoby na každého z nich , čo v žalobe chýba a nie je možné sa k tejto otázke z tohto dôvodu bližšie vyjadriť. Súd bude musieť vyhodnotiť aj existenciu a mieru možného spoluzavinenia na vzniknutom následku zo strany samotného M.K., ktorý vedel , že žalovaný v 1. rade je pod vplyvom alkoholu a napriek tomu nezabránil vo vedení osobného motorového vozidla a viezol sa dobrovoľne s ním vo vozidle. Ak by tak neurobil, k následku nemuselo vôbec dôjsť, pričom spoluzavinenie má v súdnej praxi významný vplyv na zníženie odôvodnenej sumy až v rozsahu 50 %. Žaloba je napísaná veľmi všeobecne, bez konkrétneho odôvodnenia jednotlivých súm žiadaných v žalobnom petite vo vzťahu k jednotlivým žalobcom, preto sa k nej žalovaný v 1.rade bude vyjadrovať priebežne v priebehu konania v závislosti od dôkaznej situácie preukazovanej žalobcami.

4.Žalobcovia sa vyjadrili k vyjadreniu žalovaných podaním doručeným súdu dňa 20.12.2016 (zo dňa 20.12.2016) s tým, že k vyjadreniu žalovaného v 1. rade pokiaľ ide o výšku žalovaných súm , poukázali na skutočnosť , že žalobcovia v 1-3 rade žili s nebohým M.K. v spoločnej domácnosti ,preto majú za to, že všetci majú nárok na odškodné v rovnakej výške. Žalobkyňa v 4.rade , babička nebohého , si uplatňuje len polovicu z tejto sumy. V tejto súvislosti poukázali na skutočnosť , že z rozhodovacej praxe súdov je zrejmé, že súdy už v obdobných veciach priznali až 40.000 € na jedného príbuzného. Dopad straty blízkej osoby na žalobcov bude predmetom dokazovania, ich osobné výpovede nie je možné sprostredkovať písomne. Dôrazne popreli spoluzavinenie M.K., tento sa žiadnym spôsobom nepodieľal

na nehode, podľa nich nesie plnú zodpovednosť za nehodu žalovaný v 1.rade. M.K. nemohol vedieť , že riadenie prevezme žalovaný v 1. rade počas cesty, predtým riadil Ing. M. M. a M.K. sedel na sa zadnom sedadle, z ktorého nemohol vystúpiť, nakoľko k zadným sedadlám neviedli žiadne dvere . M.K. tiež nemusel vedieť, že žalovaný v 1. rade je pod vplyvom alkoholu resp. ako veľmi alkohol ovplyvňuje jeho schopnosti. Priznaná výška nemajetkovej ujmy závisí od voľnej úvahy súdu. Miera utrpenia žalobcov sa nedá objektívne oceniť. K vyjadreniu žalovaného v 2.rade opätovne poukázal na eurokomformný výklad pojmu škoda , ktorý v sebe zahŕňa aj nemajetkovú ujmu (Rozsudok SD z 6.5.2010 vo veci C- 63/09 Axe Walz proti Clickar SA). Argument, že slovenská právna úprava pod pojmom škoda nerozumie nemajetkovú ujmu je preto neakceptovateľný. Následne citoval z Rozsudku SD (druhá komora) z 24.10.2013, C. I. O. P. O. Q. K. I. , vec C - 22/12 podľa ktorého by 55 členské štáty mali zaručiť , aby náhrada škody podľa vnútroštátneho práva zodpovednosti za škodu z dôvodu nemajetkovej ujmy v dôsledku dopravnej nehody bola krytá poistením .Navrhli , aby súd prihliadal na tento rozsudok ako celok, nie len na jeho právnu vetu , ktorá môže byť mylne vykladaná. S poukazom na tento rozsudok SD je rozsudok NS SR sp. zn. 4 Cdo /168/2009 zo dňa 20.4.2011 prekonaný. Žalobcom je tiež známa skutočnosť, že napriek uvedenému NS SR rozsudkom č.k.3 Cdo /301/2012 zo dňa 31.3.2016 opätovne judikoval, že poisťovňa nie je pasívne vecne legitimovaná v spore o náhradu nemajetkovej ujmy, čím síce zachoval kontinuitu svojej rozhodovacej praxe ale tento rozsudok je minimálne polemický. Napriek tomuto názoru NS SR, KS Trnava rozsudkom č.k.10 Co /566/2015-229 zo dňa 29.6.2016 v skutkovo obdobnej veci naopak zaviazal na plnenie aj poisťovňu , pričom s argumentáciou poisťovne, spočívajúcou v poukázaní na rozsudok NS SR č.k. 3 Cdo /301/2012 zo dňa 31.3.2016 sa vysporiadal tak, že : „nebol dôvod rezignovať na aplikáciu moderných výkladových metód, ku ktorým jer povolaný každý členský štát EÚ, predovšetkým na eurokomformný ako i lingvistický výklad, vrátane materiálnej, interpretačnej záväznosti judikatúry SD (/ ktorá nezaväzuje len strany sporu ale je aj prameňom komunitárneho práva).“ K záväznosti práva EÚ upozornili na Nález ústavného súdu z januára 2011(Simmenthal - C -106/77, ECR 629)In Brostl , A. a kol.: Ústavné právo SR , str. 113):, pričom ústavný súd týmto nálezom ukladá súdom neaplikovať také vnútroštátne ustanovenia , ktoré sú v rozpore s právom EÚ a naopak, ukladá súdom povinnosť aplikovať vo svojej rozhodovacej činnosti eurokomformný výklad. K stanovisku MFSR na ktoré žalovaný v 2.rade tiež poukazuje , žalobcovia uviedli toľko, že toto bolo zo strany SD absolútne odmietnuté. Tiež poukázali na Návrhy generálneho advokáta Nilo Jaaskinena prednesená dňa 11.7.2013 vo veci C-22/12. V zmysle ktorých povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, má pokrývať i náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri DN. Pojem „ personal injury“ nie je možné vykladať iba ako „ poškodenie zdravia“ alebo „ škoda na zdraví“(preklad žalovaného v 2.rade)nakoľko SD EZVO konštatoval, že vyššie uvedená formulácia zahŕňa všetky druhy škôd bez ohľadu na to, či ide o ujmu majetkovú alebo nemajetkovú. Doslovný preklad len jednej jazykovej verzie (anglickej) bez porovnania s inými jazykovými verziami je neprípustný.

5.Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa s obsahom trestného spisu Okresného súdu Senica 1 T /50/2015 (najmä rozsudkom OS Senica č.k. 1 T /50/2015 zo dňa 6.7.2015, výpoveďami Ing. M. M., svedka F., ZP č. 73/2014 MUDr. Romana Kuruca, ZP č. 35/2014 MUDr. Ľubomíra Mikuláša ,ZP č. 20/2014 Ing. Ľuboša Nižňanského, PhD), lekárskou správou od MUDr. Renáty Kajabovej zo dňa 18.9.2017, výkazom o štúdiu žalobkyne v 2. rade zo dňa 19.8.2014, rozhodnutím VŠ zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave zo dňa 31.7.2014, dokladom o absolvovaní medzinárodného seminára v streľbe zo dňa 2.3.2013, certifikátmi bojového umenia Krawmaga, listom od Centrumu voľného času zo dna 28.4.2014, článkami z novín, fotodokumentáciou osobnými poznámkami nebohého M. C. a zistil tento skutkový stav veci :

6. Zo spisu Okresného súdu Senica vyplýva, že rozsudkom Senica č.k. 1 T /50/2015 zo dňa 6.7.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.7.2015 bol žalovaný v 1. rade uznaný vinným pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods.4 Trestného zákona , ktorého skutku sa dopustil tak, že dňa 6.9.2014 o 5.22 hod. v Senici na ulici Kaplinské pole na miestnej komunikácii viedol osobné motorové vozidlo zn. Y. Y. , N..Č.. A.-XXX R., pričom neprispôsobil rýchlosť jazdy poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky, svojim schopnostiam a v mierne pravotočivej zákrute predchádzal nákladné motorové vozidlo zn. V. , N..Č.. E. XXX K. A. G. N..Č.. E.- XXX S., s vozidlom dostal šmyk, prešiel na ľavý okrej cesty, kde ľavým predným kolesom narazil do obrubníka a následne prednou časťou vozidla narazil do zadnej časti odparkovaného návesu zn. A. , N..Č.. I. - XXX S. v dôsledku čoho spolujazdec na prednom sedadle Ing. M. M. utrpel zranenia (bližšie špecifikované v trestnom spise) , ktoré si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosť v trvaní 30. dní a spolujazdec sediaci vzadu vo vozidle M.K. utrpel závažné zranenia (bližšie špecifikované

v trestnom spise) v dôsledku ktorých zomrel, pričom dychovou skúškou vykonanou prístrojom Drager 7410 bolo zistené , že žalovaný v 1. rade viedol vozidlo pod vplyvom 0,98 mg/l alkoholu v dychu , pričom svojim konaním porušil ust. § 4 ods.2 písm. c/ , § 16 ods.1 zák.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov. Za tento skutok bol žalovaný v 1. rade odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6. mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6. rokov. Žalobcovia v 1. a 2. rade (okrem iných poškodených) boli s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie. Ďalej z tohto trestného spisu ďalej vyplýva , že v inkriminovanom čase bol pod vplyvom alkoholu aj nebohý M. C. , ktoré skutočnosti vyplývajú najmä zo ZP č. 20/2014 Ing. Ľuboša Nižňanského , PhD, pričom vzhľadom na zistené množstvo etanolu vo vzorke jeho krvi (1,00 g.kg -1- %)bol v stave na hranici podnapilosti a ľahkého stupňa opilosti. Zo znaleckých posudkov ZP č. 73/2014 MUDr. Romana Kuruca a ZP č. 35/2014 MUDr. Ľubomíra Mikuláša je zrejmé, že bezprostrednou príčinou smrti bol úrazovo - krvácavý šok v dôsledku závažných poranení trupu , pričom smrť M.K. bola v príčinnej súvislosti s poraneniami , ktoré mu vznikli pri dopravnej nehode dňa 6.9.2014. Tiež boli pri pitve u neho zistené charakteristické zranenia, ktoré potvrdili, že M. C. bol v čase dopravnej nehody pripútaný bezpečnostným pásom. Tieto skutočnosti potvrdil aj v trestnej veci vypočutý svedok T. F.. Z výpovede poškodeného a svedka Ing. M. M. okrem iného vyplýva a v tomto jeho výpoveď potvrdzuje výpoveď žalobkyne v 2. rade , že je pravdou, že M.K. si sadol do vozidla v čase kedy si sadol za volant on. Po určitom čase sa vzájomne vymenili , on si sadol na miesto spolujazdca po tom, čo na neho R. J. strašne naliehal, bol doslova agresívny , pričom mal dostať z neho strach , pretože raz už bol napadnutý opitým človekom ale dohodli sa že R. J. pôjde autom iba kúsok. Napokon išiel veľmi rýchlo , pričom svedok už vedel, že sa im niečo stane a neustále ho vyzýval, aby auto zastavil ale bezvýsledne, až napokon prišlo k nehode. Nevedel, čo robil M.K. v čase , keď sa vymenili s P. J. za volantom.

7. Výsluchom žalobcov mal súd preukázané, že žalobcovia v 1 a 2. rade sú manželia , s ich manželstva sa narodili dvaja synovia, pričom jeden z nich bol nebohý M.K. Žalobca v 3. rade je teda bratom nebohého a žalobkyňa v 4. rade bola jeho starou mamou. M.K. v čase svojej smrti žil s rodičmi a bratom v spoločnej domácnosti. Žalobca v prvom rade okrem iného vypovedal, že pokiaľ ide o výšku požadovanej nemajetkovej ujmy ,toto nechal na svojho právneho zástupcu , pričom podľa neho žiadne peniaze na svete nemôžu byť náhradou za stratu jeho syna pri nehode, ktorá sa stala dňa 6.9.2014 a ktorú spôsobil R. J.. Jeho syn prišiel o život a nevie o tom, že by so J. boli nejakí veľkí kamaráti, pričom vie len z rozprávania toho druhého Mareka , ktorý bol v aute , že sa v ten deň chcel len s nimi zviesť na benzínku OMV a že mal sedieť vzadu za sedadlom spolujazdca. V čase nehody žil s nimi v spoločnej domácnosti, bol slobodný a pracoval na OMS ako skladník . Manželke platil nejaké peniaze do spoločnej domácnosti. Bol to veľmi dobrý chlapec , tak ako aj ich druhý syn, nikdy s ním neboli žiadne problémy, bol im vo všetkom nápomocný. Okrem toho, že všetci chodili do práce, nemali nejaké extra spoločné aktivity. Na dovolenky chodili s deťmi len keď boli malí, nevenovali sa spoločne žiadnym športom. Marek bol veľmi citlivý človek, napr. keď sa manželke zlomila ruka bol z toho hotový, stále za ňou chodil ako by jej mohol pomôcť a tiež jej aj skutočne pomáhal. Marek mal svoje záujmy , medzi hlavné patril šerm a lukostreľba , bol zainteresovaný v šermiarskej spoločnosti „R.“, chodil na rôzne súťaže, on mu predsa nemohol povedať aby s ním išiel hrať futbal. Oni ako rodina chodili na všetky jeho vystúpenia , mali z toho obrovské zážitky. Ako rodič očakával , že sa ožení, že budú mať vnúčatá a spoločne sa budú tešiť zo života. Boli pripravení , podľa toho ako sa synovia rozhodnú, že jeden by zostal bývať s nimi a druhému by pomohli vybudovať vlastné bývanie. Nedá sa popísať slovami , keď k nim v inkriminovaný deň prišli policajti a povedali im, že Marek zahynul pri autonehode, úplne sa im prevrátil život naruby. Manželka má 4.9. narodeniny, čiže krátko pred nehodou boli spolu na večeri a vtedy sa rozprávali ako im je dobre, že majú dobrých synov, majú všetko, zabezpečených synov a potom sa stalo toto. Všetko je iné, prvé dva roky po nehode žili ako keby izolovaní od ostatných, nevnímali okolie, nemali vôbec chuť chodiť medzi svojich priateľov tak ako tomu bolo dovtedy a tento stav pretrváva dodnes. Žalovaný v 1. rade bol taký zbabelý , že sa im vôbec neospravedlnil , ani nikto z jeho rodiny. Nejaké peniaze im dal, ale nevie sa vyjadriť koľko to bolo. (K tomuto sa vyjadrila pr. zástupkyňa žalobcov v tom zmysle , že sa jednalo o plnenie zo zákonnej poistky auta , je to mimo tohto sporu , bola to spoluúčasť na poistnom plnení v sume 397,90 € na nákladoch na pohreb). Bezprostredne po nehode chodili k jednej psychologičke, jej meno nevedel uviesť . On vôbec nebol schopný vykonávať svoju prácu (vodič kamiónu) a preto ho jeho obvodný lekár MUDr. Kovačič odporučil k psychiatričke MUDr. Kajabovej , kde chodil asi 4.mesiace a užíval aj nejaké antidepresíva. V súvislosti s touto dopravnou nehodou bol práceneschopný asi 4 mesiace.

8. Žalobkyňa v 2. rade vypovedala, že M.K. bol veľmi dobrý syn, skromný , pokojný , veľkorysý a vyrovnaný. Charakterizovala by ho , že bol ako horský potok, mal originálne názory, nikdy ich žiadnym spôsobom nezarmútil ani nerozčúlil, chýbajú jej rozhovory s ním . Nevedela presne uviesť, ako by sa vyvíjal ich spoločný život ale na margo tohto uviedla, že v 03/2014 si ich syn Jožko odkúpil byt po jej rodičoch a tento byt si začal rekonštruovať a pomáhal mu v tom aj Marek. Na jeseň roku 2014 sa doň mienil nasťahovať. Nehoda a smrť Mareka spôsobili, že sa práce na tomto byte prerušili, pretože všetci neboli schopní vôbec fungovať. Ona v tom čase už bola PN so zlomenou rukou, úraz sa jej stal 28.8.2014, manžel zostal následne na PN v súvislosti s touto DN a syn Jožko sa o všetko staral , dohliadal na nich, varil im. V práci si kvôli tomu zobral nejaké voľno, jednoducho držal ich pri živote, do svojho bytu sa nasťahoval až v 04/2016, keď sa ako tak skonsolidovali. Chlapci mali spoločnú izbu, Marek sa strašne tešil, že až keď Jožko odíde , tak si túto izbu prerobí podľa svojich predstáv . Toto sa však nestalo. Určite by s nimi zostal ešte nejaký čas bývať , ale jeho snom bolo postaviť si vlastný rodinný domček. Bezprostredne po nehode , ona najprv nechcela tomu veriť . Manžel s policajtmi išli na identifikáciu a ju odviezol Jožko na pohotovosť. Keď sa manžel domov nevracal, aspoň jej to pripadalo strašne dlho, tak išli so synom Jožkom na miesto nehody a videla ako manžel drží Markovi pravú ruku a stále mu ju zohrieval. Podľa farby tela Mareka ona už ale videla že to nie je dobré ale manžel stále hovoril, že akú má tú ruku teplú. Jej bola tiež strašná zima, celá sa triasla a stále si v duchu hovorila, že to nemôže byť pravda ale postupne si uvedomovala, že je to pravda . Marek mal otvorené oči a mal ich úplne inej farby ako za živa. Na Mareka myslí stále. Po nehode najprv chodili na OÚ k jednej psychologičke , nevedela uviesť jej meno , lebo bola vtedy v takom stave ale vedela kde sedí. Táto bola veľmi milá a jej veľmi pomáhalo , keď sa s ňou mohla rozprávať. Nestačilo to však a preto obaja s manželom navštívili aj psychiatričku MUDr. Kajabovú, kde obaja chodili asi 4. mesiace. Predpísala jej viacero liekov , pričom ona užívala len Xanax, lebo tie ostatné mali dosť zlé nežiaduce účinky. Ona nikdy predtým žiadne psychiatrické lieky neužívala a ani manžel. Tiež jej bolo doporučené kúpiť si lieky na prírodnej báze ako Persen, ktorý tiež užívala. Momentálne už neužíva žiadne lieky, keď len bylinné čaje. Pokiaľ ide o lieky ona nikdy neinklinovala k užívaniu nejakých liekov a také isté zmýšľanie mal aj Marek Paradoxom je , že jej Marek prednedávnom daroval knihu s názvom: „ Nežiaduci účinok smrť“, ktorá je práve o užívaní liekov. Obaja boli založení tak prírodne, čiže ak liečivo , tak na prírodnej báze. K tým, výletom o ktorých hovoril manžel , uviedla toľko, že ona má strednú zdravotnú školu a zrovna v 09/2014 bola prijatá na VŠ v Skalici, mala už aj index ale na túto školu napokon nenastúpila po tom čo sa stalo Marekovi, nemohla sa absolútne na nič sústrediť. Ďalšiu prihlášku , a to najmä kvôli práci si dala až teraz , pričom od septembra je znovu prijatá a dúfa , že to zvládne. V roku 2012 bola sama s Markom na výstave Human Body v Bratislave v Inchebe a keď odtiaľ išli pešo , tak pri pohľade na bratislavský hrad mu povedala, že túži ísť na Devín a on je ne to povedal , že aj on a preto o rok všetci spoločne , teda ona , manžel , syn Jožko aj Marek navštívili tento Devín.

9. Žalobca v 3.rade, brat nebohého Mareka vypovedal, že on takisto smrť svojho brata pociťuje ako veľkú stratu, prakticky až do jeho smrti zdieľali spoločne jednu izbu v byte svojich rodičov. Medzi nimi bol rozdiel len jeden rok, boli teda skoro ako dvojičky. Mali každý svojich priateľov ale aj spoločných. Pokiaľ bol čas , pretože Marek robil na zmeny, tak sa snažili tráviť čas spolu, napr. išli spolu do mesta na pivko alebo spoločne počúvali doma hudbu, lebo mali v tomto rovnaký vkus alebo si spoločne pozreli film. Marek nebol diskotékový typ. Tiež ho svojho času zobral na lukostreľbu , učil ho ako to má správne držať a pod. Po smrti i Mareka sa napokon neodsťahoval do svojho bytu tak ako plánoval, pretože jeho rodičia boli na tom dosť zle. Potrebovali pomáhať prakticky so všetkým a jeho objektívny dôvod na jeho odťahovanie vlastne padol, ich plány čo mali s Markom sa úplne rozplynuli. On lekársku pomoc nevyhľadal, snažil sa byť silný najmä kvôli rodičom, aby ich podržal.

10. Žalobkyňa v 4. rade , stará mama nebohého Mareka, vypovedala, že tento bol u nej asi 4. dni pred smrťou, išiel z roboty a stavil sa u nej , ako to robil bežne . Niekedy raz za týždeň , niekedy raz za dva a niekedy aj dva razy za týždeň. V ten deň ako bol u nej naposledy mu ponúkla jedlo, on sa najedol, ľahol si u nej na gauč a spoločne sa rozprávali. Hovoril jej , že má aj nejakú priateľku. Ona mal s Marekom veľmi dobrý vzťah , tak ako aj s druhým vnukom Jožkom, obe deti pravidelne varovala keď boli malí. Chodili k nej cez víkendy v čase kedy ešte žil jej manžel, chodili spoločne stále na výlety. Keď sa to stalo , v sobotu prišiel k nej Jožko a jej najmladší syn B. C. a povedali jej čo sa stalo, ona dostala taký šok , že ich oboch vyhodila z domu a kričala , že ona to nechce počúvať , lebo tomu nemohla uveriť ,lebo Marek bol ešte v stredu u nej. Bol to veľmi dobrý chlapec. V roku 1993 mala infarkt, rok maródovala a potom išla do dôchodku. Marek mal vtedy 5 rokov a ona požiadal nevestu , jeho matku či by jej ho nedala k nej, lebo na sa pri ňom cítila veľmi dobre , išla z neho strašná energia , bol u nej vtedy vkuse asi

mesiac. Po jeho smrti každú nedeľu chodí na cintorín a tam sa sním rozpráva, veľmi jej chýba. Marek s Jožkom sa jej často pýtali , či niečo nepotrebuje a so všetkým čo im povedala jej vždy pomohli, teraz jej pomáha už len Jožko. Ona vyhľadala psychiatrickú pomoc prvý raz už po smrti jej manžela cca 9 rokov dozadu , mala vtedy depresie. Užívala vtedy aj nejaké lieky, ktoré po čase vysadila. Následne po smrti Mareka bola znova nútená užívať antidepresíva a od tej doby stále užíva Frontin.

11. Žalovaný v 1. rade vypovedal, že mu je to všetko strašne ľúto, od tej nehody sa mu otočil celý život. Niekto si možno myslí , že mu jen to jedno ale jeho to všetko veľmi mrzí. Po celú dobu keď bol vo VTOS všetko strašne ťažko znášal, spoluväzni mu často hovorili, že on tam nepatrí. Boli to ľudia, ktorí sa dopustili úmyselnej trestnej činnosti, aj pri pohovore s pedagógmi mu jeden z nich povedal, že on je tam omylom. On sa s M.K. pár krát stretol , napr. v bare, pričom v inkriminovaný deň sa mali stretnúť v jednom bare, niečo popiť a potom išli tým autom. On mal tiež otras mozgu, nič si nepamätá a je tomu aj rád. Trval na všetkom čo je uvedené v trestnom spise. Podľa svedkov Marek údajne vedel , že on (žalovaný v 1. rade) si sadol do auta pod vplyvom alkoholu a tiež že aj on sám bol pod vplyvom alkoholu. Uviedol, že požadovaná suma sa mu zdá veľmi vysoká. On býva u rodičov , nevlastní žiadny nehnuteľný ani hnuteľný majetok . Od 15.8.2017 pracuje vo firme Q. M. Z. A., pričom jeho priemerný príjem by mal byť cca 700 € netto. Predtým bol chvíľu nezamestnaný a predtým bol zamestnaný v jednej firme , kde mal obdobný príjem, žiadne deti nemá. Pokiaľ ide o oprávnenosť žaloby , rozhodnutie ponechal na úvahe súdu. Jeho právny zástupca trval na tom, že výška požadovanej ujmy je neprimerane vysoká a vymyká sa rozhodovacej praxi súdov SR. Takáto suma sa nepriznáva ani maloletému dieťaťu pri strate jedného z rodičov obdobným spôsobom. Dopad smrti M.K. na žalobcov a jeho hodnotenie ponechal na úvahe súdu. Čo sa týka spoluzavinenia M.K., toto je podľa neho zrejmé z trestného spisu, pričom žalobcovia nepreukázali svoje tvrdenie v tom smere , že M.K. nemohol z vozidla vystúpiť , čiže neuniesli v tomto smere dôkazné bremeno.

12. Z lekárskej správy MUDr. Renáty Kajabovej, psychiatričky so sídlom v Senici vyplýva , že B. C. , G.. XXXX (žalobca v 1. rade) sa dostavil do jej ambulancie dňa 18.9.2014 s tým, že im umrel syn pri autonehode a on to nezvláda, stavy úzkosti , nespával dobre , nevedel sa nič sústrediť. Bol uzatvorený ako Adaptačná porucha na smrť syna, bol mu nasadený Xanax ako anxiolytikum na spanie a Sedativ. Potok prišiel do ambulancie 2.10.2014 , udával zlepšenie spánku po liekoch, ale ešte pretrvávali poruchy koncentrácie, bolesti hlavy a obavy. Liečba bola ponechaná a boli mu doporučené ešte psychoterapeutické sedenia u psychológa. Potom prišiel na kontrolu 6.11.2014, udával tlaky na hrudníku, od praktického lekára mal Srtralin (antidepresívum). Bolo mu doporučené pokračovať v uvedenej liečbe., Srtralin, Xanax , psychoterapie. Potom prišiel na kontrolu 4.12.2014 udával mierne zlepšenie, ešte kolísavý spánok a udával , že by skúsil ísť do práce, lebo bol na PN- ke. Potom sa už v ambulancii neukázal. M. C. , G.. XXXX (žalobkyňa v 2. rade) sa dostavila do psychiatrickej ambulancie 18.9.2014 s tým, že im umrel syn, nič ju nebaví , nevidí zmysel života , len plače , nespáva. Stav bol uzatvorený tiež ako Adaptačná porucha a boli jej doporučené anxiolytika na ukľudnenie a psychoterap. sedenia u psychológa. Potom prišla na kontrolu 2.10.2014 a 6.11.2014 a nakoľko sa stav nelepšil boli jej doporučené antidepresíva (Sertralin 50 mg denne) ale potom už do psychiatrickej ambulancie neprišla. C. M., G.. XXXX (žalobkyňa v 4. rade) prvý krát prišla do psychiatrickej ambulancie dňa 4.10.2005, po smrti manžela na doporučenie internistu. Bola uzavretá ako Adaptačná porucha, dg. Depresia stredného stupňa s nespavosťou. Bola nastavená na antidepresíva Citalopram 20 mg 1-0-0- tb, Frontin 0,5 mg 1-1-1- tb . Potom sa liečba niekoľkokrát menila. Odvtedy chodí do psychiatrickej ambulancie pravidelne v mesačných intervaloch, depresia sa upravila ale pretrvávali stavy úzkosti a poruchy spánku. V uvedenom období , po smrti vnuka to horšie znášala, mala obavy o zdravie syna aj nevesty. Teraz berie lieky proti úzkosti a na spanie. Naposledy bola na kontrole dňa 8.8.2017.

13. Rozhodnutím VŠ zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave zo dňa 31.7.2014,bola M. C. , G.. XXXX prijatá v akademickom roku 2014/15 na denné štúdiu, 1. Stupňa (Bc) na v študijnom programe ošetrovateľstvo , pričom mala už vystavený aj výkaz o štúdiu s jej fotografiou a iniciálami.

14. Z jednotlivých písomností ako dokladu o absolvovaní medzinárodného seminára v streľbe zo dňa 2.3.2013, certifikátmi bojového umenia Krawmaga, listom od Centrumu voľného času zo dna 28.4.2014, článkami z novín a fotodokumentácie , z osobných poznámok nebohého M. C. je zrejmé, že to bol športovo a prírodne založený človek. Mal svoj pevný životný cieľ, žiť kľudný rodinný život vo vlastnom prírodnom dome, ktorý si sám postaví. Svoj život do nehody žil naplno v pozitívnom slova zmysle, vo voľnom čase sa venoval svojim koníčkom a aktivitám a tiež v potrebnom rozsahu venoval voľný

čas svojej rodine , najmä žalobcom. Mal kamarátsku povahu, mal veľa kamarátov o čom svedčí najmä priložená fotodokumentácia. Napokon žalovaní tieto skutočnosti žiadnym spôsobom nerozporovali.

15. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) ,fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti , najmä života a zdravia , občianskej cti a ľudskej dôstojnosti , ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy

16.Podľa § 13 ods. 1 až 3 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

17. Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne v časti v ktorej jej súd vyhovel. Žalobcovia si žalobou uplatnili nárok podľa §11 ,§ 13 ods.2,3 OZ z titulu zásahu do ich práva na súkromie, na rodinný život, spôsobený smrťou M.K. a to každý sám za seba , čím je daná ich aktívna legitimácia v spore. Predmetom ochrany podľa ustanovenia § 11 OZ sú imateriálne hodnoty a stránky osobnosti človeka. Na tieto imateriálne hodnoty (stránky) ľudskej osobnosti, akými sú napríklad meno, česť, dôstojnosť, súkromie, telesná integrita a pod. sa v občianskom práve viažu osobitné práva. Vzhľadom na to, že ide o výsostne osobnostné stránky patriace každej fyzickej osobe, jedná sa osobnostné práva. Špecifickosť osobnostných práv spočíva v ich osobitnom objekte, na ktorý sa vzťahuje, resp. ktorý je ich nositeľom, t.j. na človeka. Predmetom ochrany je osobnosť fyzickej osoby v jej celistvosti. Čiastkové osobnostné práva sú preto chránené len v rámci celkovej ochrany osobnosti. Preto aj výpočet jednotlivých čiastkových osobnostných práv v § 11 OZ , ktoré vytvárajú jednotné, základné osobnostné práva, je len demonštratívny. Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 OZ musí mať súd preukázané, že sú tu okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa ustanovenia podľa§ 13 ods. 1 OZ a to najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcom a to vzhľadom na postavenie žalobcov v rodine a spoločnosti. Ustanovenie § 13 OZ obsahuje významné prostriedky ochrany osobnostných práv. Ich použitie nie je viazané na podmienku zavinenia pôvodcu zásahu, pretože ide o prípad objektívnej zodpovednosti. Všeobecnou podmienkou uplatnenia ochrany podľa tohto ustanovenia je, že ide o závažnejší zásah do psychickej a morálnej integrity osobnosti, ktorý je objektívne spôsobilý fyzickej osobe privodiť ujmu na jednotlivých stránkach osobnosti. Súdna prax rozlišuje 3 prostriedky ochrany osobnostných práv. A to 1.návrh na upustenie od neoprávnených zásahov (negatórna žaloba), 2. návrh na odstránenie následkov už uskutočnených zásahov (reštitučná žaloba), 3. návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia(satisfakčná žaloba). Uvedené špeciálne prostriedky súdnej ochrany osobnostných práv sa podľa jednotlivých okolností konkrétneho prípadu môžu uplatniť samostatne alebo kumulatívne , ak si to vyžaduje ich účel. Zo žaloby žalobcov
je zrejmé, že sa jedná o satisfakčnú žalobu, a to so zreteľom na to, že zásah do osobnostných práv žalobcov nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu.

18.Výšku peňažného zadosťučinenia súd určuje na základe voľnej úvahy, ktorá však nemôže byť svojvôľou. Zákon ustanovuje súdu povinnosť prihliadnuť pritom na dve hľadiská, a to na závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo a to ako na strane žalobcov tak aj na strane žalovaného resp. žalovaných. Určenie výšky peňažnej satisfakcie má byť s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkami spravodlivosti, pričom slovenský právny poriadok nepozná minimálnu ani maximálnu hranicu výšky finančného zadosťučinenia. Spôsob odstránenia následkov zásahu do osobnostných práv môže byť rozdielny, podľa povahy veci, najmä podľa druhu zásahu do práva na ochranu osobnosti a podľa okolností, za ktorých k zásahu došlo .

19.Súd je v občianskom súdnom konaní viazaný vždy rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, ale musí vychádzať aj z iných rozhodnutí vynesených v trestnom konaní a dbať na to, aby sa s nimi nedostal do rozporu. Z trestnej veci vednej na Okresnom súde Senica č. k. 1 T 50/2015 vyplynulo, že žalovaný v 1. rade v čase dopravnej nehody, ktorou spôsobil smrť M.K. bol pod vplyvom alkoholu, porušil predpisy ohľadne premávky na pozemných komunikáciách (§ 4 ods.2 písm c/ a § 16 ods.1 zák.č. 8/2009 Z.z.), čím z nedbanlivosti spôsobil smrť M.K.Z toho vyplýva, že je preukázané protiprávne konanie žalovaného

v 1. rade a následok t.j. zranenia M. K. a jeho následná smrť. V rámci náhrady škody sa odškodňuje aj nemajetková ujma spôsobená pozostalým po obeti dopravnej nehody (ako poškodeným),za ktorú možno priznať náhradu (zadosťučinenie) peňažnou formou podľa § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka - ktorú v širšom ponímaní treba považovať za škodu na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a/zákona č. 381/2001 Z.z.

20. V danom prípade takto nepochybne došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcov v tej najhoršej možnej intenzite, keď zásah nie je možné odčiniť len ospravedlnením, či prinavrátením do pôvodného stavu a to v súvislosti s usmrtením osoby M.K. Ochrana osobnosti, tak ako je koncipovaná v ustanoveniach § 11 - 16 OZ je určitým rozvedením všeobecnej úpravy zakotvenej v Listine základných práv a slobôd. Smrť poškodeného je však situácia, keď je z hľadiska pozostalých trestno-právna ochrana nedostatočná, rovnako ako klasická občianskoprávna ochrana prostredníctvom náhrady škody. Podľa § 13 má fyzická osoba právo hlavne domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov, aby boli odstránené následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Ak sa s princípom spravodlivosti prihliadnuť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, aby tak bola v jednote naplnená požiadavka zabezpečujúca účinné primerané zadosťučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. V danom prípade rodine žalobcov vznikla nenapraviteľná ujma - strata ich syna, brata , vnuka , pričom u žalobcov v 1 a 2. rade ako rodičov k tejto strate došlo vo veku keď už je málo pravdepodobné že by mohli mať ďalšieho potomka. M.K. ako syn pre žalobcov v 1 a 2. rade znamenal v tomto období (okrem ďalšieho syna) osobu (M.K. mal 27. rokov), s ktorou sa už môžu radiť a rozprávať o životných situáciách, pričom sa tiež blížila doba, keď ich syn mohol mať svoju rodinu a žalobcovia v 1. a 2. rade vnukov a pokračovateľov ich rodu. M. K. ako syn mal pre žalobcov v 1 a 2. rade a ich ďalší život dôležité postavenie a funkciu aj vzhľadom k tomu, že mohol byť pre nich v budúcnosti oporou a životnou istotou. Je potrebné prihliadať aj traumu a pocity rodiča, ktorý prežije svoje dieťa. Taktiež pokiaľ ide žalobcu v 3. rade , tento v osobe brata stratil svoju najbližšiu osobu s ktorou prežil doteraz celý život a už nebude môcť s ním zdieľať spoločné chvíle a t o najmä v čase , kedy tu už žalobcovia v 1 a 2 . rade, jeho rodičia nebudú . Tento zostane v budúcnosti na svete sám (zatiaľ nemá vlastnú rodinu) a nebude mať s kým zdieľať prinajmenšom radosti a starosti každodenného života . Pokiaľ ide o žalobkyňu v 4. rade, táto stratila v M.K. svojho vnuka, ktorého úprimne milovala, ktorý ju pravidelne navštevoval, pomáhal jej v starobe a v chorobe, viedli spolu rozhovory. Z toho vyplýva, že právo žalobcov na ich súkromný a rodinný život bolo narušené závažným spôsobom, pričom na charakter zásahu (spôsobenie smrti) je vylúčené domáhať sa morálneho zadosťučinenia v zmysle § 13 ods. 1 OZ a teda je dôvodné domáhať sa zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

21.Súd pri určení výšky priznanej nemajetkovej ujmy vychádzal z tých okolností, že smrťou M.K. bola žalobcom spôsobená trvalá a neodstrániteľná ujma v narušení rodiny a rodinných vzťahov a perspektívy života. Týmto neoprávneným zásahom sa pretrhli vzájomné väzby založené na duševnej spätosti, na rodičovskej a súrodeneckej láske , na láske prarodiča a vnuka , na spolupatričnosti a vzájomnej perspektíve. Vo vzťahu k žalobcom v 1. a 2. rade už rodina nebude spĺňať svoju funkciu - reprodukčnú, výchovnú, ekonomickú a vo vzťahu ku všetkým žalobcom funkciu ochrannú , pomocnú a emocionálnu. Členovia rodiny rodičia a deti , vnuci sa riadili ustálenými vzormi správania sa, pričom každý člen rodiny plnil určitú sociálnu úlohu. Rodina je prostredie, s ktorým sú ľudia najviac spätí, výrazne členov rodiny ovplyvňuje a členovia rodiny ovplyvňujú rodinu ako takú. Rodina vytvára vlastné kultúrne prostredie, ktoré formuje osobnosť detí. Je ale aj obrazom doby a jej politických, sociálnych, ekonomických, kultúrnych, ekologických a iných podmienok a zásad. Rodina realizuje spoločenskú kontrolu nad svojimi príslušníkmi, zaisťuje rovnováhu medzi emocionálnymi potrebami svojich členov. Vzhľadom na smrť M.K. už rodina žalobcov v takomto zložení neuspokojí potreby rodičovskej a synovskej lásky, bratskej lásky a vzájomnej lásky prarodiča a vnuka , bezpečia (tvorba zázemia), neuspokojí základné emocionálne potreby. Rodina nie je významná len pre deti, má zmysel aj pre rodičov, súrodencov , starých rodičov keď dospelému umožňuje presiahnuť horizont vlastného života. Je priestorom, kde možno najprirodzenejším a najintenzívnejším spôsobom uspokojovať nevyhnutné psychické potreby všetkých členov rodiny. Stabilita a vyrovnanosť v dôsledku rodinnej perspektívy, ktorú žalobcovia pociťovali počas života M.K. bola narušená v deň dopravnej nehody. Navyše útrapy a bolesť žalobcov v 1 až 3.rade , vidiac syna a brata mŕtveho ležať na mieste dopravnej nehody musia byť nepredstaviteľné. U žalobcu v 1. rade sa prejavili najmä tak, že tento nemohol po dobu min., 4 mesiacov vykonávať svoje povolanie , žalobkyňa v 2. rade nemohla nastúpiť na štúdium ohľadom zvyšovanie si svojej kvalifikácie si v zamestnaní (opätovne bola prijatá až v tomto roku) , žalobcovia v 1. 2 a 4. rade boli tiež boli nútení vyhľadať psychiatrickú aj psychologickú pomoc. Tiež útrapy žalobcu v 3. rade ako

brata nemožno zľahčovať len kvôli tomu, že tento odbornú lekársku pomoc nevyhľadal. Je prirodzené aj vzhľadom k jeho veku , že tento v sebe zmobilizoval všetky sily aby bol dostatočnou oporou pre ostatných žalobcov , najmä svojich rodičov. Tento sa nepresťahoval do vlastného bytu na jeseň roku 2014 ako pôvodne plánoval len z dôvodu úmrtia svojho brata , musel a chcel byť svojim rodičom nablízku a byť im v tých najťažších chvíľach oporou. O tejto nevyhnutnosti sa vyjadril ako o samozrejmosti. Pokiaľ ide o žalobkyňu v 4. rade , je nepochybné, že prarodičia sa tešia z náklonnosti a z lásky svojich vnúčat , tešia sa z ich blízkosti a vzájomného kontaktu často krát viacej ako z lásky svojich vlastných detí , pretože sú už vo veku, kedy si uvedomujú vážnosť, dôležitosť a intenzitu rodinných vzťahov a rodinných pút. Doteraz, t.j. už vyše troch rokov prežívajú všetci veľkú duševnú bolesť a veľký smútok. Žalobcovia v 1 a 2 rade stratili plány do budúcnosti, z ničoho nedokážu mať radosť, nechodia medzi kamarátov ako tomu bolo doteraz. Najťažšie všetci žalobcovia prežívajú obdobia Vianoc, sviatkov a narodenín členov rodiny, nakoľko pri ich príležitosti sa stretla celá rodina vrátane M.K. Žalobcom v 1. a 2. rade syna pripomínajú všetky veci v byte, fotografie, majú v byte pietne miesto, doteraz trpia nespavosťou. Žalobca v 1. rade ako vodič kamiónu si pri každodenných „ rizikových“ stretoch na cestách pripomína , deň , kedy zomrel jeho syn. Tiež žalobkyňa v 2. rade nemohla minimálne dva roky po tejto dopravnej nehode vôbec riadiť auto a aj teraz stále pociťuje stres zo šoférovania.

22. Súd nespochybňuje, že aj žalovanému v 1. rade sa po dopravnej nehode zmenil život v negatívnom slova zmysle. Napriek jeho odsúdeniu a vykonaniu uloženého trestu odňatia slobody, sa jeho život nikdy nevráti do predchádzajúceho stavu a po celý zvyšok života bude niesť svoje bremeno zodpovednosti, pokiaľ má aspoň trochu svedomia. Faktom zostáva, že nehodu spôsobil hoci z nedbanlivosti, avšak značne pod vplyvom alkoholu a po dopravnej nehode sa žalobcom až doteraz žiadnym spôsobom neospravedlnil za spáchaný skutok. Určitú ľútosť prejavil až pri svojom písomnom vyjadrení a výpovedi v tomto konaní.

23.Súd skúmal aj možné spoluzavinenie dopravnej nehody zo strany M.K. Z trestného spisu bolo preukázané, že v kritickom čase dopravnej nehody si M.K. sadol do daného vozidla s tým, že v tom čase ho mal riadiť a aj spočiatku aj riadil Ing. M. M., ktorý nebol v tom čase pod vplyvom alkoholu. V čase dopravnej nehody bol riadne pripútaný. Je tiež zrejmé, že v tom čase bol tiež pod vplyvom alkoholu, ktorá skutočnosť sama o sebe však nemôže mať vplyv na jeho prípadné spoluzavinenie na danej dopravnej nehode. Z trestného spisu nevyplýva žiadne jeho spoluzavinenie a súd sa preto nestotožnil s tvrdením oboch žalovaných , že mohol z vozidla vystúpiť v čase , keď sa vodiči vymenili. Naopak vzhľadom na jedinú výpoveď v tomto smere a to výpoveď Ing. M. M. , ktorý uviedol, že nevie čo robil M.K. v čase, keď sa vymenili na mieste vodiča , je viac ako pravdepodobné , že M. K. vo vozidle počas jazdy zaspal a nemohol tak žiadnym spôsobom ovplyvniť sled udalostí. Z toho dôvodu , súd nezistil žiadne spoluzavinenie M.K na danej dopravnej nehode, naopak zavinenie žalovaného v 1. rade bolo preukázané v plnom rozsahu.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že v rodine žalobcov prišlo k nenapraviteľnej ujme, ktorú možno zmierniť len priznaním peňažnej satisfakcie . Je potrebné pri tom prihliadať na následky a prežívanie straty M.K. zo strany žalobcov . Vykonaným dokazovaním súd zistil, že vzťahy v rodine žalobcov navzájom boli vzťahmi založenými na silných citových väzbách, spolupatričnosti, súdržnosti, dôvere a vzájomnej podpore. Pri určení výšky priznanej nemajetkovej ujmy súd zohľadnil jednak závažnosť ujmy, okolnosti, ktoré mali vplyv na vznik nemajetkovej ujmy, mieru a závažnosť zavinenia žalovaného v 1. rade ale aj na to v akej miere by mohla v konkrétnom prípade vo vzťahu k dotknutým osobám uvedená satisfakcia pôsobiť na zmiernenie následkov zásahu. Priznanie nemajetkovej ujmy nie je reparáciou. Je nespochybniteľné, že žiadna priznaná suma nenahradí žalobcom syna, brata a vnuka, no môže zmierniť následky vzniknutej nemajetkovej ujmy. Nakoľko priznanie nemajetkovej ujmy je predmetom voľnej úvahy súdu, pričom Občiansky zákonník nestanovuje maximálnu ani minimálnu výšku finančného zadosťučinenia, ktoré by však malo byť primerané, pričom jeho zmyslom nie je byť finančnou zábezpekou, zdrojom obživy, ani náhradou príjmu a nemôže tiež viesť k neprimeranému obohacovaniu sa, je súd toho názoru, že výška finančného zadosťučinenia, ktorá bola priznaná súdom v tomto konaní je postačujúca a primeraná vzhľadom na okolnosti prípadu ako aj závažnosť zásahu do nemajetkovej sféry. Žalobcovia budú stratu M.K. pociťovať po celý život, pričom žalobcom v 1, 2. a 4.rade túto stratu môže zmierniť už len žalobca v 3.rade , ich posledný syn a vnuk a možno zmena prostredia, v ktorom žijú, pretože prostredie (byt, resp. mesto, kde M.K. vyrastal) im ho neustále pripomína , pričom táto zmena môže byť pre nich finančne náročná. Súd však musel zohľadniť aj majetkovú situáciu a sociálne pomery žalovaného v 1. rade ,pretože tento je prakticky nemajetný ,

jeho priemerný mesačný príjem je cca 700 € netto. Tieto skutočnosti žalobcovia žiadnym spôsobom nerozporovali. Pri takejto životnej úrovni žalovaného v 1.rade by priznanie žalovaných súm tak ako ich požadovali žalobcovia v žalobe bolo pre žalovaného priam likvidačné, pretože tento by sumu 70.000 € splácal minimálne 30 rokov pri splátke cca 200 € mesačne pri nulovom navýšení. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd priznal žalobcom v 1 až 3. rade , ako najbližším osobám vo vzťahu k M.K. , ktorí s ním žili až do jeho smrti v spoločnej domácnosti , každému rovnakú sumu finančného zadosťučinenia a to v sume po 10.000 EUR , nakoľko dospel k záveru, že nie je možné rozdielne hodnotiť ich nárok na nemajetkovú ujmu , vzhľadom ku vzťahom v rodine stratu syna pre otca a pre matku a stratu brata . Žalobkyni v 4. rade ako starej mame , ktorá s ním nezdierala spoločnú domácnosť a každodenný život sumu finančného zadosťučinenia a to v sume 5.000 € . Takto bude musieť žalovaný zaplatiť žalobcom celkom sumu 35.000 € , ktorá suma je vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti primeraná. Na tomto nič nemení fakt , že tento bol zaviazaný k zaplateniu tejto nemajetkovej ujmy spoločne a nerozdielne so žalovaným v 2.rade , pretože vzhľadom na ustanovenie § 826 OZ má žalovaný v 2. rade ako poistiteľ právo na primeranú náhradu toho, čo plnil za poisteného (žalovaného v 1. rade) , ak poistený spôsobil škodu následkom požitia alkoholu alebo návykových látok. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd priznal žalobcom nemajetkovú ujmu celkom vo výške 35.000 € a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

24. Pokiaľ ide o pasívnu legitimáciu žalovaného v 2. rade, súd sa stotožnil s právnym názorom žalobcov v tom, smere, že žalovaný v 2. rade je pasívne legitimovaný v danom spore a to i napriek rozsudku NS SR sp.zn. 3 Cdo /301/2012 zo dňa 31.3.2016, kedy NS SR opätovne judikoval, že poisťovňa nie je pasívne vecne legitimovaná v spore o náhradu nemajetkovej ujmy. Aj napriek tomuto KS Trnava , ako priamo nadriadený súd OS Senica ,rozsudkom č.k. 10 CO /566/2015- 229 zo dňa 29.6.2016 (teda po vydaní tohto rozsudku NS SR) v skutkovo obdobnej veci naopak zaviazal na plnenie aj poisťovňu, pričom s argumentáciou poisťovne spočívajúcou v poukázaní na rozsudok NS SR č.k. 3 Cdo /301/2012 zo dňa 31.3.2016 sa vysporiadal tak, že : „nebol dôvod rezignovať na aplikáciu moderných výkladových metód, ku ktorým jer povolaný každý členský štát EÚ, predovšetkým na eurokomformný ako i lingvistický výklad, vrátane materiálnej, interpretačnej záväznosti judikatúry SD (/ ktorá nezaväzuje len strany sporu ale je aj prameňom komunitárneho práva).“ K záväznosti práva EÚ tiež upozornil na Nález ústavného súdu z januára 2011(Simmenthal - C -106/77, ECR 629)In Brostl , A. a kol.: Ústavné právo SR , str. 113):, pričom ústavný súd týmto nálezom ukladá súdom neaplikovať také vnútroštátne ustanovenia , ktoré sú v rozpore s právom EÚ a naopak ukladá súdom povinnosť aplikovať vo svojej rozhodovacej činnosti eurokomformný výklad. S týmto názorom KS Trnava sa stotožnil aj súd v tejto veci. Žalovaný v 1. rade bol v čase vzniku dopravnej nehody , ktorou bola spôsobená smrť M.K. povinne zmluvne poistený za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa § 822 a 823 OZ z poistenia zodpovednosti za škody má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poistiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá. Náhradu platí poistiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poistiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak. Podľa § 15 ods. 1 zákona 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Pri uplatňovaní nárokov z náhrady škody platí zásada, že poškodený musí uplatniť svoje právo voči tomu, kto za škodu zodpovedá, t.j. voči poistenému. Poistiteľ plní poškodenému namiesto poisteného. Iba výnimočne má poškodený priame právo na náhradu škody voči poistiteľovi, a to ak tak ustanovujú osobitné predpisy. Takýmto osobitným predpisom je aj zákon o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorý v § 15 stanovuje, že poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi. Poškodený tak môže náhradu škody spôsobenú prevádzkou motorového vozidla požadovať buď od poisteného škodcu, alebo od poisťovateľa alebo od oboch. Voľba je výlučne na oprávnenej osobe. Ide teda o situáciu, keď jeden subjekt má nárok na to isté plnenie proti dvom subjektom, pričom proti každému z nich z iného právneho dôvodu, proti škodcovi ide o nárok z titulu náhrady škody, proti jeho poisťovateľovi ide o osobitné právo na plnenie založené všeobecným právnym predpisom. Pokiaľ sa žalobcovia rozhodli uplatniť si nárok voči obom žalovaným , proti žalovanému v 1. Rade ako priamemu škodcovi a voči žalovanému v 2. rade ako poisťovni žalovaného v 1. rade , je to ich výlučná kompetencia pri vedení sporu .Podľa rozhodnutia Súdneho dvoru EÚ (rozsudok S., C-22/12) pod pojmom ujma na zdraví sa má rozumieť akákoľvek ujma, ak jej náhrada vyplýva na základe zodpovednosti poisteného za škodu z vnútroštátneho práva uplatniteľného v danom spore, ktorá bola spôsobená zásahom do osobnej integrity, čo zahŕňa tak fyzickú, ako aj psychickú traumu. Medzi škody,

ktoré sa musia z povinného zmluvného poistenia nahradiť v súlade s prvou, druhou a treťou smernicou, patrí aj nemajetková ujma, ak možno náhradu tejto ujmy požadovať podľa vnútroštátneho práva.

25. O trovách konania strán rozhodol súd podľa § 255 ods.2 CSP v spore, kde žalobcovia mali v konaní úspech len čiastočný súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Žalobcovia sa domáhali zaplatenia nemajetkovej ujmy celkom v sume 70.000 €, úspešní boli len do výšky 35.000 €, čo predstavuje 50 %, pričom tomuto úspechu resp. neúspechu žalobcov zodpovedá aj úspech resp. neúspech žalovaných.
26. Podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb., podľa ktorého, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný , ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Žalobcovia sú v časti konania o priznanie nemajetkovej ujmy od poplatku oslobodení podľa § 4 ods. 2 písm. i/ cit. zák., a keďže súd ich žalobe vyhovel v rozsahu čo do zaplatenia celkom 35.000 €, žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok za žalobu. O uložení povinnosti zaplatiť tento súdny poplatok rozhodne vyšší súdny úradník podľa § 14 ods. 4 zák. č. 71/1992 Zb. samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia
tohto rozhodnutia a to na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.
Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané .
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania .
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci .
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uzneseniu súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č.233/1995Z.z. resp. návrh na výkon rozhodnutia podľa § 370 a nasl. CMP.